

KORRYCEUS (1) *sb m*

I sg korryceusem.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto zbiera informacje o wykroczeniach [corycaeus – podsłuchacz, śpieg Mącz 66d; corycaei – śpiegierze Calep; podchwytacz, podsłuchywacz – corycaeus Cn]:

Szereg: »delator i korryceus«: DRVGI VRZĄD PODKOMORZKI. Ná woynie bydź delatorem y Corriceusem, ktoby chorągwie fwéy nie pilnował, oddzielaiąc sie od woýłká łtaniém. SarnStat 476.

AŻ